

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

4. Dies Maii. Impietas est, unum Deum non colere, aut nunquam coluisse, aut quem colebat, demisisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

April. Majus. Tesser. 337
dicitur defunctis: Lux perpetua luceat eis: nunquam
eris in cælo particeps illius lucis, nisi fueris in terra
amicus crucis: ex præfatis exurget hæc veritas:

Menti major erit lux, major quo fuerit crux.

4. DIES MAII.

Impietas est, unum Deum non colere, aut
nunquam coluisse, aut quem colebat, de-
misisse. *S. Augustin. super Psal. 50.*

Impietas I. **H**æc informis tessera, prodet
in Deum. cujus sis classis: in quacum-
que accensearis, necesse est,
impie censearis. Quot sunt in mundo vani homi-
nes, utinam tantum vani, & non insigniter impii.
qui cum sint à Deo, studiosius tamen colunt agrum
quam Deum: qui neque Dei unquam reminiscun-
tur, ut ei serviant, neque ejus imperii, ut illi obediant,
neque pauperum, ut illis succurrant, neque vitæ
suz, ut eam corrigant, neque conscientiz, ut eam
expiant, quibus sola ad vivendum dux est corrupta
natura: & sic pecudum ritu in pastum se totos abji-
ciunt; unumque illis est opus, scelera sceleribus
accumulare; unus labor, Deum execrandis flagi-
tiis ad iracundiam provocare; adeoque cælum, &
terram abominabilibus criminibus infestare. O si
quis est talis, omni ex parte es ipso qui est deterri-
mus, dæmone deterior; si spectes naturam, est ex-
tra controversiam; si mores, si acta, & illud extra
omnem dubitationis est aleam. Etenim dæmonis
Pars II. Y per-

perditio, unica fuit cogitatio: cogitationes
quibus offendi illum, qui ab æterno de me non
buit nisi cogitationes pacis, sunt numero plurimæ
normitate maximæ: his adde totidem verba, desin-
ria, opera: operam perdes si velis ea ad calculum
vocare. Tantum ergo distat mea ab illorum malitia
& quantum unitas à numero innumero!

II. Non hîc sisto. Esto: dæmones etiam peccato-
rint, non tantum supra numerum arenæ maris,
peccata eorum fuerint infinita numero, meum
non nisi sit unicum; etiam sic longo eos post me
tervallo relinquo, eosque malitiâ incomparabili
præcedo. Offenderunt illi peccando. Quem? Deum
sed non Deum qui pro illis factus est Angelus,
pro illorum salute, à cælo se demisit ad terram;
Deum pro se flagris immaniter concisum, cruci-
citer affixum, cruciatibus omnibus sævè dilace-
rum, non Deum qui se illis præbuit in cibum;
Deum, qui 33. annis pro illis in sudore vultus labo-
vit, qui rectè vivendi tot illustria tradidit præce-
præbuit exempla. At tu Deum offendisti in te
ad prodigalitatem quasi liberalem, usque ad nudi-
tem pro te pauperem, usque ad sudorem sanguinis
pro te anxium, usque ad effusionem lachrymarum
pro te tristem, usque ad mortem crucis pro te
obedientem: usque ad pavorem pro te sollicitum
usque ad finem vitæ tui amantem. Erga tantam
ratiem esse impium, si frontem haberet, ipsam præ-
ret Imprudentiam.

III. Plus ultra. Non tantum peior es dæmon
sed ipso qui fuit pessimus, dæmonum principe:
ter homines verò, peior pessimorum pessimo,

Juda; qui Christum quidem vendidit, & prodidit, sed nondum mortuum vidit. Pejor es ipso Antichristo, qui non toties, nec tantum, ut tu, experietur in se Christi amorem, Dei favorem. Quid jam tibi superest misero, ne percas miserè, quàm ut te conferas ad illum, cui proprium est misereri? Tu fuisti monstrum multiplex, habens oculos basilisci, caput aspidis, ungues leonis, & immanitatem draconis: projice te ad pedes Christi ut ambulet super te aspidem, & basiliscum, ut te conculcet leonem, & draconem. Scilicet pejor Caino, cave tamen tibi ingemines verba Caini: (a) *Major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear.* Jam non tantum magna, sed maxima est iniquitas, desperare propter iniquitatem. Fateor mereri veniam, sed illam non est meritis nisi per Christi merita. Sufficit illius vel unicum suspirium cordis pro salute totius orbis. Aude ergò sperare. Quid? eritne infirmior divinus amor, quàm humanus? debilior charitas, quàm concupiscentia? levior amor tui, quàm amor mei? Amor mei potuit Deum contemnere, cur amor Dei me penitus non poterit contemnere, & ad inferos detrudere? Illud ambio, modò sim exsors culpæ, non formido omnia mala pœna. Est enim malum super omne malum, displicere summo bono: illi displicet omnis impius. Nam

Pari cœlesti nunquam placere scelesti.